



Arrest

nr. 61 670 van 17 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 maart 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Gostivar en bezit u de Macedonische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met I. M. (...) (O.V. 6.653.830). U werkte illegaal als taxichauffeur. Ook ging u op vraag dieren slachten bij mensen thuis. U kende steeds problemen met etnisch Albanese klanten. Van hen kreeg u nooit het afgesproken bedrag voor uw diensten uitbetaald. Ook werd u driemaal door etnisch Albanese passagiers bestolen. U legde nooit klacht tegen hen neer omdat u illegaal als taxichauffeur werkte. Bovendien bent u van oordeel dat u als Rom-

zigeuner door niemand geholpen zou worden aangezien Roma in Macedonië geen rechten hebben. Uw echtgenote voegde toe dat Roma niet gerespecteerd worden in Macedonië. Zo had jullie oudste zontje op school geen vrienden en wilde niemand met hem spelen. Roma krijgen er ook geen degelijk werk, ze worden alleen ingezet om vuile klusjes op te knappen. In 2008 of 2009 kreeg u op straat in Gostivar problemen met vier etnische Albanezen. U werd door hen geslagen en beledigd. De politie kwam tussenbeide, maakte een proces-verbaal op en ieder ging zijn eigen weg. In april 2010 werd u tijdens uw werk als taxichauffeur bedreigd door twee etnische Albanezen. Ze eisten dat u voor hen goederen zou vervoeren tegen betaling. Aangezien u niet wist om welke goederen het ging, weigerde u dit. U deed geen beroep op de politie uit angst voor de twee mannen. Nog uit schrik voor hen ging u vervolgens een maand lang niet werken. Op 10 mei 2010 bracht u uw oudste zoon naar school. U was van plan die dag weer aan het werk te gaan, maar aangezien u een slecht voor gevoel had, keerde u naar huis terug. Uw echtgenote vertelde dat ze ondertussen door twee Servisch sprekende mannen was verkracht. Ze deelden haar mee dat dit uit wraak was omdat u weigerde voor hen te werken. U ging onmiddellijk klacht neerleggen bij de politie. Die beloofde stappen te ondernemen. Vervolgens haalde u uw zoon van school en samen met uw echtgenote en uw andere zoon besloot u Macedonië te verlaten. Via Skopje reisde u op 15 mei 2010 met uw echtgenote en twee kinderen naar België. Op 8 juli 2010 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw identiteit en/ of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt te Gostivar op 20 april 2005; uw Macedonisch paspoort, uitgereikt te Gostivar op 13 augustus 2007; uw Macedonisch rijbewijs, uitgereikt te Gostivar op 20 maart 2008.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat u na uw aankomst in België op 15 mei 2010 nog heeft gewacht tot 8 juli 2010 om een asielaanvraag in te dienen. Uw verklaring hiervoor, met name dat u eerst wilde zien hoe het hier was en dat uw echtgenote in die periode ziek was (gehoor CGVS p. 3), kan niet als afdoende uitleg worden weerhouden voor uw laattijdige asielaanvraag, temeer daar u verklaarde net België gekozen te hebben omdat uw nonkel hier was en u van hem wist dat het hier goed was en dat ze hier de rechten van de mens respecteren (gehoor CGVS p. 4). Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan worden aangenomen dat u de beschermingsmogelijkheden die een land als België aanbiedt zo snel mogelijk inroept.

Verder wordt uw geloofwaardigheid bijkomend ondermijnd door enkele fundamentele tegenstrijdigheden en anomalieën niet enkel tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen, maar ook tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote. Zo maakte u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding van problemen die zich hebben voorgedaan vóór mei 2010 (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter onmiddellijk bij aanvang niet alles te hebben verteld omdat er tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken aan u gevraagd werd enkel het voornaamste te vertellen. Deze uitleg is echter niet afdoende om bovenstaande anomalie te verantwoorden. U verklaarde zelf tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat net de problemen van vóór mei 2010 de aanleiding vormden voor de problemen die zich hebben voorgedaan in mei 2010 en die aanleiding gaven tot uw vertrek naar België (gehoor CGVS p. 2 ev.). Bijgevolg mag van u verwacht worden dat u deze elementen bij aanvang van uw asielaanvraag en dus reeds bij uw eerste gesprek vermeldt. Verder verklaarde u – nadat u door twee etnische Albanezen werd bedreigd om met hen te werken – uit schrik een maand lang thuis te zijn gebleven. U zou in die periode helemaal niet gewerkt hebben (gehoor CGVS p. 6). Uw echtgenote beweerde echter dat u de periode vóór de verkrachting wel – weliswaar onregelmatig – aan het werk was (gehoor CGVS echtgenote p. 5). Bovendien beweerde u dat uw echtgenote u heeft meegedeeld dat de mannen die haar misbruikten een Servischachtige taal spraken. Ook zouden ze haar meegedeeld hebben dat ze langskwamen omdat u werk geweigerd had (gehoor CGVS p. 6 ev.). Zelf verklaarde uw echtgenote dan weer dat haar belagers Albanees spraken. Ze zouden haar enkel beledigd hebben. Ook zouden ze nog andere zaken hebben gezegd, maar die zou ze niet verstaan hebben (gehoor CGVS echtgenote p. 4).

Hoe dan ook, er dient te worden opgemerkt dat, indien er al geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde (veiligheids)problemen, u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen met etnische Albanezen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en / of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en / of internationale autoriteiten en dat er

aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u vooreerst nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (gehoor CGVS p. 8-9). Ook uw echtgenote kende nooit problemen met de autoriteiten in jullie land van herkomst (gehoor CGVS echtgenote p. 5). Uw bewering dat de politie u, als Roma, niet kan beschermen omdat de meerderheid van de etnische Albanezen bij de politie is en zij elkaar onderling steunen (gehoor CGVS p. 9) is een blote bewering die u niet staaft aan de hand van concrete feiten of elementen. Integendeel, u verklaarde dat de politie tussenbeide kwam tijdens een gevecht in Gostivar en dat u eveneens probleemloos klacht kon neerleggen nadat uw echtgenote in jullie woning werd aangevallen. De politie maakte naar aanleiding van het gevecht een proces-verbaal op en beloofde de zaak van de aanval bij jullie thuis te zullen onderzoeken. U wachtte het onderzoek van de politie echter niet af en verliet nog diezelfde dag met uw gezin uw woning (gehoor CGVS p. 8-9). Hieruit kan dan ook geenszins worden afgeleid dat u geen of onvoldoende beroep kon doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. De overige problemen met etnische Albanezen tijdens uw werk, bijvoorbeeld de incidenten waarbij u bestolen werd, maakte u bovendien niet kenbaar aan de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u illegaal als taxichauffeur werkte en Roma toch niet geholpen worden (gehoor CGVS p. 5). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming van uw eigen autoriteiten zijn echter niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van de feiten kunnen ze hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat Roma toch niet geholpen worden, strookt overigens niet met uw hiervoor reeds geciteerde verklaringen aangaande het beroep dat u gedaan heeft op de politie.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2011 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie actueel beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Daarnaast blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om

gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Verder blijkt uit de beschikbare informatie tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficieren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard.

Gelet op alles wat voorafgaat, meen ik dan ook dat in Macedonië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets in de informatie blijkt dat Roma in Macedonië geen of onafdoende toegang zouden hebben tot de beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Tevens hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zich naar aanleiding van uw problemen met etnische Albanezen in Gostivar niet elders in Macedonië kon / zou kunnen vestigen. Gevraagd naar een mogelijk intern vluchtalternatief verwees u in het algemeen naar uw etnische origine en het feit dat er zich overal etnische Albanezen bevinden (gehoor CGVS p. 8), hetgeen niet volstaat als verklaring. Ondanks uw Roma-origine zou u in Macedonië immers nooit enige problemen hebben gekend, noch met uw autoriteiten, noch met andere dan de etnisch Albanese burgers (gehoor CGVS p. 8). U heeft niet aangetoond dat u zich bijvoorbeeld niet in Suto Orizari (Skopje) zou kunnen vestigen. Gevraagd naar de mogelijkheid om bijvoorbeeld in Suto Orizari te gaan wonen, repliceerde u op ontoereikende wijze dat zoiets, als Roma, niet zou gaan aangezien Roma niets hebben en steeds een kant – Macedonisch of Albanees – moeten kiezen (gehoor CGVS p. 8). Suto Orizari is nochtans een gemeente waar de Roma in de meerderheid zijn, waar Romanes de officiële taal is en waar zelfs de burgemeester een Roma is.

Voor wat betreft uw algemene bewering dat Roma geen rechten hebben, ten gevolge waarvan u bijvoorbeeld door Albanese klanten systematisch te weinig voor uw werk werd betaald (gehoor CGVS p. 5, 8-9), alsook voor wat betreft de verklaringen van uw echtgenote dat Roma in Macedonië alleen maar worden ingeschakeld om vuile klusjes op te knappen en dat andere niet-Roma kinderen niet met uw zoontje wilden spelen op school (gehoor CGVS echtgenote p. 5-6) dient ten slotte opgemerkt te worden dat de informatie van het Commissariaat-generaal aantoont dat heel wat Roma in Macedonië zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van jullie verklaringen kan dergelijke conclusie in jullie geval evenwel niet getrokken worden. Het feit dat u regelmatig onderbetaald werd voor uw werk en dat niet-Roma kinderen niet met uw zoontje wilden spelen, zijn problemen die onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Volledigheidshalve kan hieraan worden toegevoegd dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en

maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid – concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden.

In het zog van de Decade of Roma Inclusion werd bijvoorbeeld in 2009 ook een overheidsproject opgestart om het onderwijs voor Roma-kinderen toegankelijker te maken. Zo heeft de Macedonische overheid stappen ondernomen om met de publieke scholen en met instellingen van hoger onderwijs en staatsuniversiteiten samen te werken om de toegang voor Roma-leerlingen en – studenten te vergemakkelijken. Ook werd in Shuto Orizari een middelbare school opgericht voor Roma-kinderen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2011 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Ze bevestigen immers enkel uw identiteit en nationaliteit, welke niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van verzoeker, zijnde tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), verwijst integraal naar de motivering van de beslissing ten aanzien van verzoeker, daar verzoekster wat haar asielaanvraag betreft zich steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/4, § 2, b en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. Tevens beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en menen zij dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast

dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partijen herhalen dat hun asielaanvraag is gebaseerd op het feit dat zij omwille van hun Roma-afkomst in Macedonië het slachtoffer zijn geworden van discriminatie en bedreigingen en dat zij er niet in veiligheid kunnen leven. Hierbij zetten zij nogmaals in de verf dat hun kind dagelijks gepest wordt door etnisch Albanese kinderen, dat zij doodsb bedreigingen hebben ontvangen van etnische Albanese, dat verzoeker door zijn afkomst meermaals het slachtoffer werd van diefstal, dat hij steeds minderwaardig werk diende te verrichten waarvoor hij nooit de afgesproken verloning ontving en dat verzoekster het slachtoffer werd van verkrachting.

2.2.3.2. De Raad wijst erop dat, waar verzoekende partijen de omstandigheden van hun asielaanvraag nogmaals uiteenzetten, het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij met voormelde loutere herhalingen van de door hen voorgehouden problemen in gebreke blijven.

2.2.4.1. Verzoekende partijen stippen verder nog aan dat zij omwille van het behoren tot een etnische minderheid als tweederangsburgers worden beschouwd en bijgevolg op alle niveaus van de Macedonische samenleving op een andere manier bekeken en behandeld worden. Omwille van hun etnisch-gerelateerde problemen is het voor verzoekende partijen onmogelijk geworden om op een normale en menswaardige manier in Macedonië te leven.

Na hun uitvoerig betoog over het feit dat zij gediscrimineerd worden in Macedonië, benadrukken verzoekende partijen dat zij, indien zij terug dienen te keren naar Macedonië, opnieuw mogelijk het slachtoffer zullen worden van discriminatie, pesterijen en bedreigingen, temeer daar zij nog steeds geïsoleerd worden door etnische Albanese die ermee dreigen zich te wreken nadat verzoeker had geweigerd in te gaan op hun eis om dubieus werk uit te voeren. Verzoekende partijen betogen in dit verband dat zij in Macedonië niet zouden kunnen rekenen op een autoriteit die in staat is om hen een daadwerkelijke bescherming te garanderen zodat zij aan hun lot zouden worden overgelaten. Verzoekende partijen verwijten verwerende partij dat zij in haar beoordeling te abstract en te theoretisch is en onvoldoende rekening houdt met de dagelijkse schrijnende realiteit waarin zij verkeren. Immers hebben de autoriteiten in Macedonië weinig of geen vat op mensen die de vaste wil hebben om wraakmaatregelen te nemen, zodat een daadwerkelijke bescherming niet meer dan een dode letter is.

Waar verwerende partij in haar beslissingen uitvoerig toelicht dat er verschillende initiatieven worden genomen om de Macedonische politie beter te laten functioneren en dat er verschillende stappen kunnen worden ondernomen bij eventueel machtsmisbruik door de politie, wijzen verzoekende partijen erop dat verwerende partij in de bestreden beslissingen eenzijdig verwijst naar delen van de landeninformatie die erop wijzen dat er sporadische initiatieven worden genomen om de bestaande discriminatie jegens Roma te verhelpen, zonder rekening te houden met andere gegevens uit de

landeninformatie. Ter staving van hun argument verwijzen verzoekende partijen naar de CEDOCA-informatie die zich in het administratief dossier bevindt, met name de "Subject related briefing – Macedonië – Algemene achtergrondinformatie" van 1 april 2010. Verzoekende partijen besluiten uit dit rapport dat de door verwerende partij aangehaalde initiatieven te beperkt zijn en geenszins een gepast en daadkrachtig antwoord kunnen bieden aan de bestaande problemen in de regio. Aldus is het voor verzoekende partijen duidelijk dat hun problemen door verwerende partij worden geringgeschat en dat er wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen zijn om aan te nemen dat er in hunnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is. Verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat de commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout heeft begaan.

2.2.4.2.1. De Raad constateert dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aangaf dat hij zelf nooit problemen kende met de Macedonische autoriteiten (administratief dossier, stuk 6 a, gehoorverslag CGVS 7 februari 2011, p. 8). Uit zijn verklaringen blijkt zelfs dat hij, naar aanleiding van de verkrachting van zijn vrouw, diezelfde dag nog klacht neerlegde bij de politie en dat zij verzoeker garandeerde dat zij stappen zou ondernemen in dit verband. Verzoeker wachtte de resultaten van het onderzoek echter niet af, daar hij diezelfde dag nog met zijn ganse gezin is vertrokken. Verzoeker stelt hierbij dat hij niet weet wat de politie verder nog heeft gedaan met zijn zaak en dat hij hier ook niet echt in geïnteresseerd was omdat hij zo snel mogelijk wou vertrekken uit Macedonië (administratief dossier, stuk 6 a, gehoorverslag CGVS 7 februari 2011, p. 7-8). Ook betreffende het gevecht met vier Albanezen in Gostivar *anno* 2008-2009 stelt verzoeker bij het verhoor op het Commissariaat-generaal dat de politie tussen beiden kwam, hem van zijn belagers ontzette en een proces-verbaal opmaakte (administratief dossier, stuk 6 a, gehoorverslag CGVS 7 februari 2011, p. 9). Uit verzoekers eigen verklaringen blijkt derhalve duidelijk dat de politie in Macedonië wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte worden gesteld door Roma. Deze vaststellingen zijn wezenlijk, vaststaand en vinden steun in het administratief dossier en kunnen geenszins "*abstract en theoretisch*" worden genoemd. Uit deze persoonlijke bevindingen van verzoeker blijkt geenszins dat Roma in Macedonië geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de aldaar aanwezige autoriteiten, doch integendeel.

2.2.4.2.2. Waar verzoekende partijen onder verwijzing naar de "Subject Related briefing – Macedonië – Algemene achtergrondinformatie", stellen dat de door verwerende partij aangehaalde initiatieven te beperkt zijn en geenszins een gepast en daadkrachtig antwoord kunnen bieden aan de bestaande problemen in de regio, wijst de Raad erop dat duidelijk uit de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij niet ontkent dat de situatie van de Roma in Macedonië nog steeds niet probleemloos is, doch dat door de autoriteiten tal van maatregelen worden genomen die gericht zijn op de integratie van deze bevolkingsgroep en op het verhogen van de kwaliteit van het politiewerk. Zo blijkt onder meer dat er behoorlijke verbeteringen merkbaar zijn betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht, dat de controle over de politie effectiever wordt en dat er voor burgers verschillende mogelijkheden bestaan om eventueel machtsmisbruik vanwege de politie aan te klagen. De Raad is van oordeel dat verwerende partij op basis van deze informatie terecht concludeert dat niet kan worden aangenomen dat Roma, en *in casu* verzoekende partijen, in Macedonië geen of onafdoende toegang zouden hebben tot de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden, en evenmin dat deze bescherming niet daadwerkelijk zou zijn.

De loutere verwijzing van verzoekende partijen naar een algemene situatie, persoonlijke bevindingen en een eigen mening, weerlegt de informatie uit het administratief dossier niet, daar zij in gebreke blijven enige concrete gegevens en/of andersluidende informatie aan te brengen aan de hand waarvan zij kunnen aantonen dat de informatie door het Commissariaat-generaal aangewend en gebaseerd op verklaringen van verschillende betrouwbare en objectieve bronnen (administratief dossier, stuk 20, landeninformatie), niet correct zou zijn. De blote bewering dat de hierboven beschreven bescherming dode letter is omdat er slechts een louter theoretische en niet-afdoende bescherming tegen eventuele represailles bestaat en de autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming garanderen gezien zij weinig of geen vat op mensen hebben die de vaste wil hebben om een wraakmaatregelen te nemen, volstaat aldus niet om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst de nodige bescherming zouden ontberen. Bovendien wijst de Raad erop dat geen enkele rechtsstaat bij machte is een absolute bescherming te bieden.

2.2.5. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen zelfs geen poging ondernemen om de uitgebreide motivering van verwerende partij betreffende de fundamentele tegenstrijdigheden tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoeker en tussen de verklaringen van verzoekende partijen onderling te weerleggen waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. Ook de vaststelling dat hun houding niet in overeenstemming is te brengen met een gegronde vrees voor vervolging en evenmin met een risico op het lijden van ernstige schade, nu zij na hun aankomst in

België nog bijna twee maanden hebben gewacht om een asielaanvraag in te dienen, en de vaststelling dat verzoekende partijen beschikken over een binnenlands vestigingsalternatief, bijvoorbeeld in Suto Orizari, worden door verzoekende partijen ongemoeid gelaten.

2.2.6. Uit de door verzoekende partijen niet betwiste vaststellingen dat het door hen voorgehouden asielaanvraag ongelofwaardig is, rekening gehouden met de fundamentele tegenstrijdigheden in hun relaas en met hun laattijdige asielaanvraag, dat zij indien nodig beschikken over een binnenlands vestigingsalternatief, en uit de bevinding dat, indien al geloof moet worden gehecht aan hun asielaanvraag, *quod non*, zij wel degelijk beroep kunnen doen op bescherming van de Macedonische autoriteiten, besluit verwerende partij terecht verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet te weigeren.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht en dat zij in Macedonië een beroep kunnen doen op de bescherming van de aldaar aanwezige autoriteiten. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich voor hun verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen beroepen dan deze uit hun asielaanvraag. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Macedonië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden doordat de commissaris-generaal selectief te werk is gegaan en doordat niet uit de bestreden beslissingen blijkt of de asielaanvragen grondig zijn onderzocht, is de Raad van oordeel dat deze argumenten niet kunnen worden bijgetreden om navolgende redenen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 20), de bij de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen (administratief dossier, stukken 16 a en 16 b) en de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stukken 6 a en 6 b). Verzoekende partijen kregen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal de kans om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Bovendien hebben verzoekende partijen zich van bij aanvang van het verhoor laten bijstaan door hun advocaat en hebben zij bijstand verkregen van een tolk die het Macedonisch machtig is. Verzoekende partijen ondertekenden bovendien het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee zij te kennen gaven dat de door hen verstrekte inlichtingen oprecht zijn. Zij maakten geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

In zoverre verzoekende partijen nog aanvoeren dat het redelijkheidsbeginsel is miskend omdat de in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens onverenigbaar zouden zijn met het door de commissaris-generaal genomen besluit, dient erop gewezen dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissingen tegen alle redelijkheid ingaan, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT